

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Arad cu adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**

înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Arad sub nr., fiind transmisă spre competența soluționare Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, unde a fost înregistrată sub nr.

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. încheiată de către organele de control din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală și solicită anularea acesteia pentru suma totală delei reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată suplimentară șilei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al societății petente, Cabinet avocat....., la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială în original, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Prin contestația formulată, S.C. X S.R.L. solicită anularea Deciziei de impunere nr. pentru obligații fiscale în suma totală delei pe care le consideră ca nedatorate și nelegale, pentru următoarele motive :

- ca urmare a controlului efectuat, s-a constatat că un număr de bunuri inventariate de către societate în luna decembrie 2007 respectiv produse finite în valoare delei nu se mai aflau în gestiune fiind distruse la data de 08.09.2008 conform procesului verbal de distrugere încheiat la acea dată și prezentat inspectorilor fiscali, proces în care se constată deteriorarea bunurilor datorită moliilor și mușcăiului, bunurile fiind degradate calitativ într-o măsură însemnată și imposibil de valorificat;

- deși art. 128 alin. 8 lit. b din Codul Fiscal prevede faptul că nu constituie livrare de bunuri stocurile degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate, organele de control au reținut că, în baza art. 128 alin. 4 lit. d din Codul Fiscal livrarea de bunuri a fost efectuată, apărând obligația emiterii autofacturii;

- organele de control au considerat în mod nejustificat că degradarea bunurilor nu s-a datorat unor cauze obiective dovedite cu documente însă petenta susține că „(...) moliile și mușcăiul constituie cauze obiective ale deteriorării bunurilor iar documentul doveditor îl reprezintă chiar procesul verbal de distrugere prin care se constată faptul că bunurile nu mai pot fi valorificate datorită degradării lor;

- cu privire la dovada distrugerii bunurilor, din nou în mod greșit s-a reținut că acest fapt nu a fost probat și având în vedere situația dată, este cert că nu poate fi adusă o dovadă pozitivă, tangibilă a distrugerii bunurilor din moment ce, în mod evident bunurile nu mai există;

- cu privire la mijloacele de probă solicitate de organele de soluționare a contestației, petenta consideră că: „ (...) Din moment ce procesul-verbal de constatare a distrugerii bunurilor este formulat în scris și constituie o informație provenind de la contribuabil și de asemenea din partea altor persoane, considerăm că respectivul proces – verbal constituie mijloc de probă conform prevederilor legale.”

II. Verificarea societatii petente s-a efectuat urmare depunerii deconturilor cu suma negativa a taxei pe valoarea adăugata cu opțiune de rambursare depuse pentru perioada decembrie 2007 – septembrie 2008.

In urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscala au constatat următoarele:

- conform bilanței de verificare întocmita la 30.09.2008 societatea prezenta un sold debitor al contului 345 „ Produse finite” in suma delei insa nu a putut fi efectuata inventarierea factica a produselor finite existente in stoc deoarece societatea nu a respectat prevederile punctelor 19 -22 din OMFP 1850/2004 in sensul ca fisele de magazie a produselor finite înregistrate in contul 345 nu erau conduse la zi si nu cuprindeau informațiile obligatorii prevăzute in actul normativ;

- de asemenea, listele de inventar ale produselor finite înregistrate de societate in contul 345 „ Produse finite” din bilanța de verificare de la 31.12.2007 nu conțineau informațiile minime obligatorii prevăzute in Anexa (cod 14-3-12) la OMFP nr. 1753/2004 care sa permită identificarea factica a produselor finite inventariate;

- s-a întocmit Procesul verbal nr.si Dispoziția de masuri nr.prin care s-a dispus refacerea inventarierii patrimoniului societatii respectiv a evidentei tehnico – operative pentru produsele finite existente in stoc iar inspecția fiscala parțiala privind taxa pe valoarea adăugata a fost suspendata pentru perioada 15.10.2008 -04.11.2008, conform prevederilor art. 2 lit. b). din OMF 708/2006;

- urmare Dispoziției de masuri nr.societatea a efectuat inventarierea patrimoniului la data de 28.10.2008, societatea a efectuat inventarierea patrimoniului la data de 28.10.2008 rezultatele acesteia fiind consemnate in Procesul verbal de inventariere nr.prin care nu s-au constatat diferențe între patrimoniul societatii si evidenta contabila;

- conform Procesului verbal de distrugere nr.societatea a decis ca o parte din produsele înregistrate in contul 345” Produse finite” in valoare delei sa fie distruse datorita stării avansate de deteriorare;

- din notele explicative luate administratorului societatii, responsabilului de magazie si asistentului manager a rezultat faptul ca cea mai mare parte din bunurile cuprinse in Procesul verbal de distrugere nr.au fost aruncate la gunoi, iar restul bunurilor degradate au fost depozitate in cutii in magazia societatii, dar nu au putut fi identificate datorita lipsei etichetelor;

- din verificarea efectuata asupra bunurilor degradate ramase si prezentate de către conducerea societatii, organele de inspecție fiscala au constatat ca nu conțin nici un element de identificare conform pozițiilor si codurilor de identificare cuprinse in procesul verbal de distrugere si ca acestea nu corespund atât ca număr cat si ca modele de produse, unele din bunurile degradate având etichete aparținând altor societati cu care petenta nu a avut relații de afaceri;

- din nota explicativa luata d-nei....., membru in Comisia de inventariere a rezultat faptul ca bunurile degradate cuprinse in Procesul verbal de distrugere nr.erau deteriorate faptic si la data de 31.12.2007 respectiv se aflau intr-o „ (...) faza incipienta de deteriorare”, insa societatea nu a întocmit liste de inventariere separate pentru aceste bunuri degradate;

- Procesul verbal de distrugere nr.nu a fost înregistrat in evidenta contabila a societatii in luna septembrie 2008 si nu a fost prezentat organelor de inspecție fiscala decât după termenul stabilit prin Dispoziția de masuri nr.cu ocazia reîncepterii verificării suspendate la data de 15.10.2008 si reluata la data de 04.11.2008;

- datorita faptului ca societatea nu a putut face dovada ca bunurile au fost distruse si nu mai intra in circuitul economic precum si ca degradarea calitativa a acestora se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente, organele de control au considerat ca societatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugata la data de 31.12.2007 când s-a constatat degradarea calitativa a bunurilor, aceasta operațiune reprezentand o autolivrare pentru care societatea avea obligația emiterii autofacturii prevăzute la pct. 70 alin. (1) din H.G. nr. 44/2004 cu completările si

modificările ulterioare și au stabilit ca debit în sarcina petentei suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată șilei majorări de întârziere aferente.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de societatea petenta în raport de constatările organelor de inspecție fiscală și prevederile dispozițiilor legale aplicabile în speță, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit să se pronunțe dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Arad au stabilit în sarcina societății petente suma totală delei reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată suplimentară șilei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, în luna octombrie 2008 societatea petenta a înregistrat în evidența contabilă produse finite degradate cuprinse în Procesul verbal de distrugere nr. în valoare delei pentru care organele de control au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată în suma delei, întrucât nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 6.9 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004.

Societatea petenta contestă această sumă, susținând că au fost îndeplinite toate cele trei condiții prevăzute de actul normativ prezentat mai sus și deci, pentru produsele finite degradate nu se colectează și nu se datorează taxa pe valoarea adăugată.

În drept, referitor la obiectul cauzei, legislația în vigoare prevede următoarele:

- art. 128 alin. 4 lit. d). și alin. 8 lit. b), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 128(...)

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni: (...)

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin.

(8) lit. a)- c).(...

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege; (...).”

- pct. 6(9) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plata bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intra în circuitul economic.”

Din textele de lege mai sus enunțate rezultă că nu constituie livrare de bunuri, bunurile de natura stocurilor degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate în condițiile în care aceste bunuri nu sunt imputabile, degradarea calitativă a acestora se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente și se face dovada că bunurile au fost distruse și nu mai intra în circuitul economic.

Fata de prevederile legale mai sus citate și fata de susținerile părților, organul de soluționare

constata:

- singurul document prezentat de societate in susținerea afirmațiilor din contestație îl reprezintă Procesul verbal de distrugere nr.din care rezulta ca „ (...) in urma păstrării in condiții necorespunzătoare, o serie de produse au fost distruse datorita starii avansate de deteriorare (bunurile in cauza au fost atacate de mucegai si molii nefiind posibila efectuarea unor reparatii pentru comercializarea ulterioara a acestora)”. Acest proces verbal este intocmit si semnat de catre o comisie formata din responsabilul magaziei....., maistrusi asistent managersi verificat de administratorul societatii.....;

- din notele explicative luate administratorului societatii, responsabilului de magazie si asistentului manager, aflate in copie la dosarul cauzei a rezultat faptul ca cea mai mare parte din bunurile cuprinse in Procesul verbal de distrugere nr.au fost aruncate la gunoi, iar restul bunurilor degradate au fost depozitate in cutii in magazia societatii, dar nu au putut fi identificate datorita lipsei etichetelor;

- din nota explicativa luata d-nei....., avand calitatea de asistent manager si membru in Comisia de inventariere a rezultat faptul ca bunurile degradate cuprinse in Procesul verbal de distrugere nr.erau deteriorate faptic si la data de 31.12.2007 respectiv se aflau intr-o „ (...) faza incipienta de deteriorare”, insa societatea nu a întocmit liste de inventariere separate pentru aceste bunuri degradate;

Fata de cele mai sus prezentate, se retine ca prin Procesul verbal de distrugere nr.prezentat de societatea petenta in susținerea celor afirmate in contestație s-a constatat numai faptul ca bunurile respective au fost degradate in urma păstrării in condiții necorespunzătoare, fiind atacate de mucegai si molii, comisia formata din angajați ai societatii petente propunând trecerea contravalorii bunurilor respective pe costuri, insa societatea nu detine nici un document din care sa rezulte cauzele obiective care au dus la degradarea calitativa a hainelor, astfel cum in mod expres stipuleaza dispozițiile pct. 6(9) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare , in vigoare pe perioada supusa impunerii si anume: „degradarea calitativa a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente”.

Se retine ca, pentru a fi aplicabile dispozițiile art. 128 alin. (8) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare pe perioada supusa impunerii, trebuie îndeplinite cumulativ cele trei condiții mai sus enumerate. Din referatul cu propuneri de soluționare a contestației, a rezultat ca societatea nu a prezentat in timpul inspecției fiscale documente din care sa reiasă ca degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor **cauze obiective** si nici nu le-a anexat la contestația formulata, singurul document depus in susținerea celor afirmate in contestație fiind Procesul verbal de distrugere nr.....

In conformitate cu prevederile art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata unde se arata:

„ Sarcina probei in dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declarațiilor sale si a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

organul de soluționare prin adresa nr....., a solicitat contestatarei sa depună la dosarul cauzei documentele prin care aceasta sa facă dovada cauzelor obiective care au determinat degradarea bunurilor respectiv dovada distrugerii bunurilor de către molii si mucegai despre care societatea susține ca reprezintă cauzele deteriorării.

Urmare acestei adrese, societatea petenta depune la dosarul cauzei o noua copie a Procesului verbal de distrugere nr.despre care susține ca reprezintă un înscris cu care se poate proba îndeplinirea celor trei condiții prevăzute de lege.

In raport de cele prezentate mai sus, se retine ca, in condițiile in care societatea nu a putut face dovada ca bunurile degradate au fost distruse si nu mai intra in circuitul economic, afirmațiile din notele explicative ale administratorului si personalului societatii ca cea mai mare parte a

bunurilor degradate au fost aruncate la tomberon nefiind susținute cu inscripții, iar pentru bunurile aflate în cutii nu a fost posibilă identificarea datorită lipsei etichetelor, precum și nici a faptului că degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente, operațiunea nu se încadrează în prevederile art. 128 alin. 8 lit. b) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 6(9) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, cele trei condiții nefiind îndeplinite cumulativ.

De asemenea, în condițiile în care în nota explicativă luată de noi, având calitatea de asistent manager și membru în Comisia de inventariere se arată faptul că bunurile degradate cuprinse în Procesul verbal de distrugere nr.erau deteriorate faptic și la data de 31.12.2007 respectiv se aflau într-o ,, (...) fază incipientă de deteriorare”, s-a reținut că societatea petenta nu a respectat prevederile pct. 21 din O.M.F. nr. 1753/2004 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și de pasiv, unde se arată:

“21. Pentru bunurile depreciate, inutilizabile sau deteriorate, fără mișcare ori greu vandabile, comenzi în curs, abandonate sau sistate, precum și pentru creanțele și obligațiile incerte ori în litigiu se întocmesc liste de inventariere separate sau situații analitice separate, după caz.”

Pe cale de consecință, societatea avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată la data de 31.12.2007 când s-a constatat degradarea calitativă a bunurilor, astfel încât în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății petente debitul în suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, motiv pentru care contestația va fi respinsă pentru acest capăt de cerere iar conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem* contestația formulată de societatea petenta va fi respinsă și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în suma delei.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile art. 128 alin. 4 lit. d), alin. 8 lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 6(9) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 21 din O.M.F. nr. 1753/2004 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și de pasiv, art. 65 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **S.C. X S.R.L.**, cu sediul înîmpotriva Deciziei de impunere nr.încheiată de către organele de control din cadrul Administrației Finanelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma totală delei reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată suplimentară șilei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la data comunicării.